

ně-pro-, ně-pro-, ně-pro-, ně-pro-sim, šak ja ho do - stať
ně-mu - sim.

Můj milý se hněva,
pozdraveňa něda,
a ja se ho něprosim,
šak ja ho dostať němusim.

Takoveho kviti
mohla sem dost miti,
to natrham ledaždě,
třeba na naši zahradě.

256.

Ze Želetic.

Můj mi - lý se hně - vá, po - zdra - ve - ní ne - dá;
já se ta - ké du - ju, a - ni ne - dě - ku - ju.

Můj milý se hněvá,
pozdravení nedá;
já se také duju,
ani neděkuju.

Dyž se máme hněvat,
teda se hněvejme,
enom si, synečku,
pozdravení dejme.

Pozdravení dali,
ruce si podali,
nad svým rozlúčením
oba zaplakali.

12. Neupřímnost, nevěrnost, výpověď.

257.

Z Hr. Vrbky.

Živě.
Kla - ma - či, kla - ma - či ti Vr - be - cí chlap - ci
vět - ší kla - mač - ni - ce Vr - be - cké děv - či - ce.